EIROPAS KOPIENU KOMISIJA

Briselē, 16.7.2009
COM(2009) 364 galīgā redakcija

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

ar ko Vācijas Federatīvajai Republikai atļauj arī turpmāk piemērot pasākumu, atkāpjoties no 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

PASKAIDROJUMA RAKSTS

PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Saskaņā ar 395. panta 1. punktu 2006. gada 28. novembra Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (turpmāk „PVN direktīva") Padome pēc Komisijas priekšlikuma ar vienprātīgu lēmumu var atļaut jebkurai dalībvalstij piemērot īpašus pasākumus, atkāpjoties no šīs direktīvas noteikumiem, lai vienkāršotu pievienotās vērtības nodokļa (PVN) iekasēšanas procedūru vai novērstu nodokļu nemaksāšanu un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

Vācijas Federatīvā Republika (turpmāk „Vācija") vēstulē, kas 2008. gada 19. decembrī reģistrēta Komisijas Ģenerālsekretariātā, lūdza atļauju arī turpmāk piemērot pasākumu, atkāpjoties no PVN direktīvas 168. panta. Saskaņā ar PVN direktīvas 395. panta 2. punktu Komisija ar 2009. gada 3. jūnija vēstuli ir informējusi pārējās dalībvalstis par Vācijas lūgumu. Ar 2009. gada 9. jūnija vēstuli Komisija paziņoja Vācijai, ka tās rīcībā ir visa vajadzīga informācija, lai izvērtētu pieprasījumu.

Vispārīgais konteksts

Saskaņā ar PVN direktīvas 168. pantu nodokļa maksātājam ir tiesības atskaitīt PVN par precēm un pakalpojumiem, ko nodokļa maksātājs izmanto darījumiem, kuri jau aplikti nodokli. Taču atkāpes pasākums, kuram Vācija lūdz pagarinājumu, pilnībā atceļ tiesības atskaitīt PVN, ar ko apliktas preces un pakalpojumi, kuri vairāk nekā 90 % apmērā izmantoti nodokļa maksātāja personiskajām vajadzībām vai ar komercdarbību nesaistītiem mērķiem.

Sākotnēji šis atkāpes pasākums tika atļauts līdz 2002. gada 31. decembrim ar Padomes 2000. gada 28. februāra Lēmumu 2000/186/EK (OV L 59, 4.3.2000., 12. lpp.), pēc tam tas tika pagarināts līdz 2004. gada 30. jūnijam ar Padomes 2003. gada 13. maija Lēmumu 2003/354/EK (OV L 123, 17.5.2003., 47. lpp.), vēlāk tas atkārtoti tika apstiprināts līdz 2009. gada 31. decembrim ar Padomes 2004. gada 19. novembra Lēmumu 2004/817/EK (OV L 357, 2.12.2004., 33. lpp.).

Iepriekšējā priekšlikumā attiecībā uz Lēmumu 2000/186/EEK [COM(1999) 690, galīgā redakcija] Komisija jau bija minējusi, ka uzskata minēto pasākumu par saderīgu ar Sestās direktīvas 77/388/EEK (OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp.) 27. pantu, kurš bez būtiskām izmaiņām aizstāts ar PVN direktīvas 395. pantu. It īpaši Komisija bija uzsvērusi, ka atkāpes pamatā ir nepieciešamība vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru un ka šis pasākums galapatēriņa stadijā maksājamā pievienotās vērtības nodokļa apmēru ietekmē tikai nenozīmīgi. Atkāpes piemērošana būtu jāatļauj, jo situācija un fakti, uz kuriem pamatojas sākotnējā atkāpe, vēl joprojām pastāv. Tomēr pagarinājuma termiņš būtu jāierobežo, lai pirms ikviena pagarinājuma pieprasījuma izskatīšanas, un pamatojoties uz Vācijas sniegto atbilstošo informāciju, varētu noteikt, vai situācija, kura pamato atkāpes piemērošanu, laika gaitā nav mainījusies. Tāpēc atkāpes piemērošanas termiņš jānosaka līdz 2012. gada 31. decembrim.

Spēkā esošie noteikumi priekšlikuma jomā

Padomes 2004. gada 19. novembra Lēmums, ar ko Vācijai atļauj ieviest pasākumu, atkāpjoties no 17. panta noteikumiem Sestajā direktīvā 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem (OV L 357, 2.12.2004., 33. lpp.)

Atbilstība pārējiem ES politikas virzieniem un mērķiem

Nepiemēro.

APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMS

Apspriešanās ar ieinteresētajām personām

Nepiemēro.

Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana

Neatkarīgu ekspertu atzinums nebija vajadzīgs.

Ietekmes novērtējums

Lēmuma priekšlikuma mērķis ir vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kuri lielākoties izmantoti ar komercdarbību nesaistītiem mērķiem; tādējādi tam ir iespējama pozitīva ietekme.

Tomēr šī ietekme nebūs liela, jo ierobežota ir gan atkāpes piemērošanas joma, gan laiks.

PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Atļauja Vācijai arī turpmāk piemērot pasākumu, atkāpjoties no PVN direktīvas 2006/112/EK, proti, pilnībā atcelt nodokļa atskaitījuma tiesības gadījumos, kad nodokļa maksātāja preču un pakalpojumu izmantojums vairāk nekā 90 % apmērā paredzēts mērķiem, kas nav saistīti ar komercdarbību.

Juridiskais pamats

PVN direktīvas 395. pants.

Subsidiaritātes princips

Saskaņā ar PVN direktīvas 395. pantu dalībvalstij, kas vēlas ieviest pasākumus, atkāpjoties no minētās direktīvas, jāsaņem Padomes atļauja, par kuru tā pieņem Padomes lēmumu. Priekšlikums tādējādi atbilst subsidiaritātes principam.

Proporcionalitātes princips

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu šādu iemeslu dēļ.

Šis lēmums attiecas uz atļauju, ko piešķir dalībvalstij pēc tās pieprasījuma, un tas

neuzliek turpmākus pienākumus.

Ņemot vērā atkāpes ierobežoto darbības jomu, īpašais pasākums ir samērīgs ar izvirzīto mērķi.

Juridisko instrumentu izvēle

Saskaņā ar PVN direktīvas 395. pantu atkāpes no kopējiem PVN noteikumiem ir pieļaujamas vienīgi ar Padomes atļauju, ko pēc Komisijas priekšlikuma tā pieņem ar vienprātīgu lēmumu. Padomes lēmums ir vispiemērotākais tiesību akts, jo to var adresēt atsevišķām dalībvalstīm.

IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Kopienas budžetu.

PAPILDU INFORMĀCIJA

Pārbaudes/pārskatīšanas/termiņa izbeigšanās klauzula

Šis priekšlikums ietver termiņa izbeigšanās klauzulu.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS,

ar ko Vācijas Federatīvajai Republikai atļauj arī turpmāk piemērot pasākumu, atkāpjoties no 168. panta Direktīvā 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvu 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu[1] un jo īpaši tās 395. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

(1) Vācijas Federatīvā Republika (turpmāk „Vācija") vēstulē, kas 2008. gada 19. decembrī reģistrēta Komisijas Ģenerālsekretariātā, lūdza atļauju arī turpmāk piemērot pasākumu, ar ko atkāpjas no Direktīvas 2006/112/EK noteikumiem, kuri regulē nodokļa atskaitījuma tiesības, un kurš sākotnēji tika atļauts ar Padomes Lēmumu 2004/817/EK[2] saskaņā ar piemērojamo Sesto direktīvu 77/388/EK[3].

(2) Komisija saskaņā ar Direktīvas 2006/112/EK 395. panta 2. punktu 2009. gada 3. jūnija vēstulē informēja pārējās dalībvalstis par Vācijas lūgumu. Ar 2009. gada 9. jūnija vēstuli Komisija paziņoja Vācijai, ka tās rīcībā ir visa informācija, ko tā uzskata par vajadzīgu, lai izvērtētu pieprasījumu.

(3) Atkāpes pasākuma mērķis ir pilnībā atcelt tiesības atskaitīt PVN, ar kuru apliktas preces un pakalpojumi, kas vairāk nekā 90 % apmērā izmantoti nodokļa maksātāja vai tā darbinieku personiskajām vajadzībām vai vispār izmantoti ar komercdarbību nesaistītiem mērķiem.

(4) Šis pasākums ir atkāpe no Direktīvas 2006/112/EK 168. panta, kurā ir noteikts vispārējs nodokļa atskaitījuma princips, un tā mērķis ir vienkāršot PVN iekasēšanas procedūru. Galapatēriņa stadijā maksājamā nodokļa summa ietekmēta tikai nenozīmīgi.

(5) Juridiskie un faktiskie apstākļi, uz kuru pamata patlaban piemēro vienkāršošanas pasākumu, nav mainījušies un pastāv joprojām. Tādēļ būtu jāpiešķir atļauja Vācijai

[1] OV L 347, 11.12.2006., 1. lpp.
[2] OV L 357, 2.12.2004., 33. lpp.
[3] OV L 145, 13.6.1977., 1. lpp.

piemērot vienkāršošanas pasākumu papildu laikposmā, kas savukārt ir ierobežots līdz 2012. gada 31. decembrim, lai varētu izvērtēt pasākumu.

(6) Atkāpei nebūs negatīvas ietekmes uz Eiropas Kopienu pašu resursiem, ko veido PVN,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Atkāpjoties no Direktīvas 2006/112/EK 168. panta, Vācija drīkst atcelt tiesības atskaitīt PVN, ar kuru apliktas preces un pakalpojumi, kas vairāk nekā 90 % apmērā izmantoti nodokļa maksātāja vai tā darbinieku personiskajām vajadzībām vai vispār izmantoti ar komercdarbību nesaistītiem mērķiem.

2. pants

Šo lēmumu piemēro līdz 2012. gada 31. decembrim.

3. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē,

Padomes vārdā
priekšsēdētājs